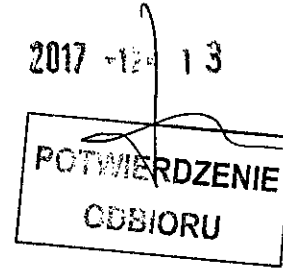

**POMORSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
W GDAŃSKU**

Gdańsk, 2017.12. 12

Sygnatura akt: ŻN.8361.633.2017.ZS.JŻ

Impel Catering „Company”
Sp. z o. o. Sp. K
ul. Ślężna 118
53 – 111 Wrocław

DECYZJA ŻN.D.139.2017.AB

Na podstawie art. 40 a ust. 1 pkt 3 oraz ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (t. j. Dz. U. z 2017 r., poz. 2212), art. 104 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 ze zm.), w związku z § 4 pkt 1 Zarządzenia PO.110.13.2013 Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku z dnia 14 maja 2013 r. w sprawie upoważnienia pracowników Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku do podejmowania, wydawania oraz podpisywania decyzji, postanowień, dokumentów i korespondencji w imieniu Wojewódzkiego Inspektora,

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku

działając w osobie *Anny Klecha – Naczelnika Wydziału Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych* upoważnienie Nr PO.057.9.2017.PH, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, wymierza Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce komandytowej, Impel Catering „Company” z siedzibą we Wrocławiu karę pieniężną w wysokości 500,00 (słownie: pięćset 00/100 złotych), w związku z wprowadzeniem do obrotu ośmiu rodzajów nieopakowanych artykułów rolno-spożywczych stanowiących posiłki obiadowe w Szpitalu Specjalistycznym im. Floriana Ceynowy w Wejherowie przy ul. Dr A. Jagalskiego 10, nieodpowiadających jakości handlowej w zakresie oznakowania określonej w przepisach o jakości handlowej, tj. w § 19 ust.1 pkt 3 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23.12.2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz.U. z 2015 r., poz. 29 ze zm.)

otrzymano 13.12.2017 h

- z uwagi na nie podanie w jadłospisie lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu informacji dotyczących wykazu składników tj. zupy grysikowej z zieleniną, sztuki mięsa z łopatki, klopsa wieprzowego z warzywami i zieleniną, sosu jarzynowego, sosu chrzanowego, buraczków gotowanych, ziemniaków tłuczonych, napoju z owoców mrożonych z czarnej porzeczki.

UZASADNIENIE

W dniach 28.09.2017 r. – 04.10.2017 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku, działając na podstawie upoważnienia Nr ŻN.057.633.2017.AK z dnia 25.09.2017 r. Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku, podstawa prawna: art. 3 ust. 1, 2, 3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. U. L 165 z 30 kwietnia 2004 r., str. 1-14 ze zm.; Polskie wydanie specjalne Rozdział 3 tom 45 s. 200-251), art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 1604 ze zm.), w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 1063), przeprowadzili kontrolę w kuchni produkującej posiłki przeznaczone dla pacjentów wszystkich oddziałów Szpitala Specjalistycznego im. Floriana Ceynowy w Wejherowie przy ul. Dr A. Jagalskiego 10, należącej do strony postępowania.

W toku kontroli dokonano między innymi sprawdzenia prawidłowości oznakowania potraw (posiłków obiadowych) wyszczególnionych w jadłospisach dla poszczególnych oddziałów szpitala - środków spożywczych oferowanych bez opakowania wydawanych pacjentom ww. szpitala w dniu 28.09.2017 r.

W wyniku powyższego stwierdzono, że nie dopełniono obowiązku podania w jadłospisie lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu informacji dotyczących wykazu składników 8 rodzajów wyrobów kulinarnych bez opakowania wymienionych w sentencji decyzji.

Powyższe stanowiło naruszenie wymagań określonych w § 19 ust.1 pkt 3 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23.12.2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz.U. z 2015 r., poz. 29 ze zm.).

Przedstawiony wyżej stan faktyczny i prawny dał podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 40 a ust. 1, pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Pismem z dnia 21.11.2017r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary, z tytułu wprowadzenia do obrotu 8 partii wyrobów kulinarnych nieodpowiadających jakości handlowej pod względem oznakowania. Ponadto w piśmie tym poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego: „Organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.”.

Pismem z dnia 21.11.2017 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku zwrócił się do przedsiębiorcy o wyliczenie i przesłanie informacji o wielkości osiągniętych obrotów i przychodów w 2016 r. Odpowiedź wpłynęła do organu w dniu 06.12.2017 r.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku ustalił i stwierdził: Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. L UE 31 z 01.02.2002, s. 1 z późn. zm.) „Podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.”.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektywy Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011 r., s. 18, z późn. zm.), w art. 8 doprecyzowało zasady odpowiedzialności podmiotów za informację o żywności. Podmiotem działającym na rynku spożywczym odpowiedzialnym za informację na temat żywności jest podmiot, pod którego nazwą lub firmą jest wprowadzany na rynek dany środek spożywczy lub – jeżeli ten podmiot nie prowadzi działalności w Unii – importer danego środka na rynek Unii.

Podmiot odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych.

Podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą przekazywanie informacji na temat żywności nieopakowanej przeznaczonej do dostarczenia do konsumenta finalnego lub do zakładów żywienia zbiorowego podmiotowi działającemu na rynku spożywczym otrzymującemu żywność, aby umożliwić, tam gdzie jest to wymagane, przekazywanie konsumentom finalnym obowiązkowych informacji na temat żywności. Zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, każdemu środkowi spożywcemu przeznaczonemu do dostarczenia konsumentowi finalnemu lub do zakładów żywienia zbiorowego muszą towarzyszyć informacje na temat żywności zgodnie z tym rozporządzeniem. Definicja „zakładu żywienia zbiorowego” została ustalona w art. 2 ust. 2 lit. d ww. rozporządzenia i pojęcie to oznacza wszelkie zakłady (...), takie jak restauracje, stołówki, szkoły, szpitale i przedsiębiorstwa świadczące usługi gastronomiczne, w których w ramach prowadzenia działalności gospodarczej przygotowuje się żywność gotową do spożycia przez konsumenta finalnego.

Natomiast konsumentem finalnym, w myśl przepisów art. 2 ust. 1 lit. a rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 w związku z art. 3 pkt 18 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, jest ostateczny konsument środka spożywczego, który nie wykorzystuje żywności w ramach działalności przedsiębiorstwa spożywczego.

Rozporządzenie w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych w § 19 ust. 1 pkt 3 stanowi, że w przypadku środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniach sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się m.in. wykaz składników – zgodnie z art. 18–20 rozporządzenia 1169/2011.

Przepis § 19 ust. 2 powyższego rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych stanowi, że dla produktów oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży wymagane informacje podaje się w miejscu sprzedaży (podkreślenie organu) na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu. Z powyższego wynika, iż informacje te muszą być uwidocznione na wywieszce lub w inny sposób (np. w formie katalogu), a także muszą być bezpośrednio dostępne dla konsumenta w miejscu sprzedaży.

Ponadto ustawodawca jednoznacznie wskazuje, iż informacje, o których mowa powyżej powinny znajdować się w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu, niezależnie od ewentualnych dodatkowych wskazówek kierowanych do konsumentów przez personel. Stosowana forma udostępniania informacji poprzez personel nie odpowiada celowi przepisu prawa cytowanego wyżej, jakim jest zapewnienie konsumentom informacji o dostępności składu produktów.

Kwestia bezpośredniej dostępności została wyjaśniona przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie m. in. w wyrokach z dnia 27 stycznia 2016 r. sygn. Akt VI SA/Wa 1563/15, 17 listopada 2010 r. sygn. Akt VI SA/Wa 1652/10 i 7 stycznia 2013 r. sygn. akt VI SA Wa 1914/12. Sąd wskazał w nich, że konsumenci muszą mieć bezpośrednią możliwość zapoznania się z informacjami przysługującymi im z mocy prawa, bez domagania się ich lub konieczności podejmowania dodatkowych starań o ich uzyskanie od sprzedawcy. Konieczność podjęcia takich działań powoduje w rzeczywistości utrudnienie w zakupie, co może skutkować utratą zainteresowania konsumenta pewnymi informacjami (np. wykazem składników), a w konsekwencji zakupem produktu niezgodnego z jego oczekiwaniami. Z tego względu, nie czyni zadość wymaganiom określonym w ww. przepisie udostępnianie informacji na temat żywności tylko i wyłącznie na życzenie konsumenta.

Ustawa o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych cyt. wyżej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 3: *„Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł”*.

Przyjęte przez ustawodawcę brzmienie ww. przepisu wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy, w stosunku do kogo zostanie ustalone, iż wprowadził do obrotu nieodpowiadające jakości handlowej artykuły rolno – spożywcze, podlega karze przewidzianej w tym przepisie. Oznacza to, że samo stwierdzenie – udowodnienie faktu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej produktów, powoduje konieczność nałożenia stosownej kary (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 04.08.2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 894/10). Odpowiedzialność określona w tym przepisie ma charakter obiektywny, natomiast przesłanką jej przyjęcia jest fakt wprowadzenia do obrotu produktów niewłaściwej jakości handlowej (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 07.05.2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 126/10).

Szczególnie należy wskazać, że celem ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych jest przede wszystkim ochrona konsumentów przed nieuczciwymi praktykami handlowymi, dlatego też kary pieniężne wymierzane w tego rodzaju sprawach, po uwzględnieniu kryteriów określonych w art. 40 a ust. 5 ww. ustawy, nie mogą być symboliczne (wyrok Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 lipca 2010 r., sygn. VI SA/ Wa 769/10).

Zgodnie z art. 17 ust. 2 wyżej cytowanego rozporządzenia (WE) Nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r, kary zastosowane w przypadku naruszenia prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił zgodnie z art. 40 a ust. 5 cytowanej ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu

Wykonując dyspozycję powyższych przepisów Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku uznał, że strona ponosi całkowitą odpowiedzialność za stwierdzone nieprawidłowości. Pacjenci szpitala otrzymujący żywność przygotowaną przez stronę postępowania, są konsumentami finalnymi i mają prawo do otrzymania informacji na temat konsumowanych potraw.

Organ oceniając stopień szkodliwości czynu uznał, że ujawnione uchybienia w oznakowaniu przedmiotowych produktów miały charakter naruszeń istotnych z punktu widzenia interesów konsumenta. Konsument – pacjent ma prawo do pełnej i rzetelnej informacji o nabywanym produkcie, której źródłem, jest udostępniony mu wykaz składników uwzględniający substancje alergenne. Pozbawienie konsumenta tego prawa uniemożliwia mu dokładne rozpoznanie rodzaju i właściwości nabywanego produktu z uwzględnieniem wskazań zdrowotnych.

Nie ulega wątpliwości, że strona prowadząc produkcję żywności (wyrobów kulinarnych) dla zakładu żywienia zbiorowego, której posiłki przeznaczone są docelowo dla pacjentów szpitala, podlegała wymogom określonym w cytowanych powyżej przepisach prawa.

Z dokumentacji zgromadzonej przez Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Gdańsku wynika, że strona po raz trzeci naruszyła przepisy prawa żywnościowego w tym zakresie. W dwóch wcześniejszych przypadkach organ odstąpił od wymierzenia kary pieniężnej.

Mając powyższe na uwadze Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca – Impel Catering „Company” Spółka z o.o. Sp. k, powinien wpłacić na rachunek bankowy:

Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku
Nr 03 1010 1140 0069 6922 3100 0000 NBP/o Gdańsk

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 201 ze zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 *Ordynacji podatkowej*.

POUCZENIE

1. Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji

i Konsumentów Pl. Powstańców Warszawy 1, 00 - 950 Warszawa. Odwołanie należy wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku, ul. M. Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk.

2. Zgodnie z art. 127a § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (art.130 § 2 k. p. a.).
4. Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1604 ze zm.) w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29.08.1997 r. Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 201 ze zm.).

Otrzymują:

1. Impel Catering „Company” Sp. z o. o. Sp. K.
ul. Ślężna 118
53-111 Wrocław.
2. Wydział BA w/m
3. a/a

Z up. POMORSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
INSPEKTORA INSPEKCJI HANDLOWEJ
Anna Klecha
Anna Klecha
NACZELNIK WYDZIAŁU KONTROLI ARTYKUŁÓW
ŻYWNOŚCIOWYCH I NIEŻYWNOŚCIOWYCH

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku ul. Marii Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk	Tel. (058) 341 – 09 – 24 Fax. (058) 341 – 08 – 77 Fax. (058) 341 – 53 – 37
Wydział Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych	Tel. (058) 341 – 87 – 83 wew. 34, 40